31992R0881

9.4.1992 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 95/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 881/92,

26. märts 1992,

turulepääsu kohta sellise ühenduses toimuva kaupade autoveo puhul, mille algus- või lõpp-punkt asub liikmesriigi territooriumil või mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

ühise transpordipoliitika kehtestamine toob muu hulgas kaasa ühenduse territooriumil toimuva kaupade autoveo turule pääsemise suhtes kohaldatavate ühiste eeskirjade kehtestamise; need eeskirjad peavad olema kehtestatud viisil, mis aitaks kaasa transpordialase siseturu väljakujundamisele;

turulepääsu ühtne kord toob samuti kaasa teenuste osutamise vabaduse, kõrvaldades kõik teenuste osutajale kehtestatud piirangud, mis põhinevad tema kodakondsusel või asjaolul, et tema asukoht on mõnes muus liikmesriigis kui selles, kus teenust kavatsetakse osutada;

liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi toimuvate vedude puhul tuleks selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub pealevõi mahalaadimine, tehtavatele vedudele teenuste osutamise vabaduse rakendamist edasi lükata, kuni asjaomaste kolmandate liikmesriikidega on sõlmitud asjakohased kokkulepped või neid kokkuleppeid on muudetud, et tagada mittediskrimineerimise põhimõtte järgimine ja võrdsed konkurentsitingimused ühenduse vedajatele;

pärast Euroopa Ühenduste Kohtu 22. mai 1985. aasta otsust kohtuasjas 13/83 ([4]) ja Euroopa Ülemkogu 28. ja 29. juunil 1985 vastuvõetud otsuseid, mis käsitlevad siseturu väljakujundamisega seotud komisjoni teatist, võttis nõukogu 21. juunil 1988 vastu määruse (EMÜ) nr 1841/88, ([5]) millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 3164/76 (kaupade rahvusvahelise autoveo turule pääsemise kohta) ([6]);

määruse (EMÜ) nr 3164/76 artikli 4a (lisatud määrusega (EMÜ) nr 1841/88) kohaselt kaotatakse alates 1. jaanuarist 1993 kõnealuses artiklis nimetatud veoliikide puhul ühenduse kvoodid, liikmesriikide vahelised kahepoolsed kvoodid ning kolmandatesse riikidesse ja kolmandatest riikidest toimuva transiitliikluse kvoodid ning kehtestatakse turulepääsu kord ilma selliste koguseliste piiranguteta, mis põhineksid kvalitatiivsetel kriteeriumidel, millele vedajad vastama peavad;

kõnealused kvalitatiivsed kriteeriumid on eelkõige ette nähtud nõukogu 12. novembri 1974. aasta direktiivis 74/561/EMÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste autovedude veoseveo-ettevõtja tegevusalale lubamise kohta), viimati muudetud nõukogu 21. juuni 1989. aasta direktiiviga 89/483/EMÜ ([7]);

määruse (EMÜ) nr 3164/76 artikli 4b (lisatud määrusega (EMÜ) nr 1841/88) kohaselt peab nõukogu võtma vastu meetmed, mis on vajalikud eespool nimetatud artikli 4a rakendamiseks;

turulepääsu korra kohaldamise eeskirjade osas tuleb kaupade rahvusvahelise autoveo tingimuseks seada ühenduse kvootideta transpordiloa omamine;

esimese nõukogu 23. juuli 1962. aasta direktiivi (ühiste eeskirjade kehtestamise kohta liikmesriikidevahelise kaupade autoveo teatavate liikide jaoks ([8])) kohaselt on praegu teatavad veoliigid vabastatud kõikidest kvoodi- ja loasüsteemidest; käesoleva määrusega kehtestatud uue turukorralduse raames tuleks teatavate veoliikide eripära tõttu säilitada nende jaoks ühenduse loast ja mis tahes muust transpordiloast vabastamise süsteem;

([1]) EÜT C 238, 13.9.1991, lk 2.
([2]) EÜT C 39, 17.2.1992.
([3]) EÜT C 40, 17.2.1992, lk 15.
([4]) ECR 1985, lk 1513.
([5]) EÜT L 163, 30.6.1988, lk 1.
([6]) EÜT L 357, 29.12.1976, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3914/90 (EÜT L 375, 31.12.1990, lk 7).
([7]) EÜT L 308, 19.11.1974, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12).
([8]) EÜT L 70, 6.8.1962, lk 2005/62. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 84/647/EMÜ (EÜT L 335, 22.12.1984, lk 72).

tuleb määrata lubade väljaandmist ja kehtetuks tunnistamist reguleerivad tingimused ja veoliigid, mille suhtes neid kohaldatakse, nende kehtivusajad ja kasutamise üksikasjalikud eeskirjad,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse territooriumil rendi või tasu eest tehtavate kaupade rahvusvaheliste autovedude suhtes.

2. Juhul kui vedu tehakse liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse käesolevat määrust teekonna selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, niipea kui ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel on sõlmitud vajalik kokkulepe.

3. Kuni ühenduse ja asjaomaste kolmandate riikide vaheliste kokkulepete sõlmimiseni ei mõjuta käesolev määrus:

— lõikes 2 nimetatud vedusid käsitlevaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide ja kõnealuste kolmandate riikide vahel sõlmitud kahepoolsetes kokkulepetes. Liikmesriigid püüavad siiski kõnealuseid kokkuleppeid kohandada, et tagada ühenduse vedajate vahelise mittediskrimineerimise põhimõtte järgimine,

— lõikes 2 nimetatud vedusid käsitlevaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide vahel sõlmitud kahepoolsetes kokkulepetes ja mis kahepoolsete lubade või liberaliseerimise korra alusel lubavad liikmesriigis laadida ja maha laadida sellistel vedajatel, kelle asukoht ei ole kõnealuses liikmesriigis.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *sõiduk*: liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult kaupade veoks,

— *rahvusvaheline vedu*:

  — vedu sõidukiga, mille lähte- ja sihtkoht on kahes erinevas liikmesriigis ja mis läbib ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi või mitte,

  — liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi toimuv vedu sõidukiga, mis läbib ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi või mitte,

  — kolmandate riikide vahel toimuv vedu sõidukiga, mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi,

  — sellise veoga seotud tühisõit.

Artikkel 3

1. Rahvusvahelise veo korraldamiseks peab olema ühenduse luba.

2. Ühenduse loa annab liikmesriik kooskõlas artiklitega 5 ja 7 välja igale vedajale, kes tegeleb kaupade autoveoga rendi või tasu eest ja:

— kelle asukoht on liikmesriigis, edaspidi "asukohaliikmesriik", kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigusaktidega,

— kellel on kooskõlas ühenduse ja kõnealuse liikmesriigi autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist käsitlevate õigusaktidega õigus tegelda selles liikmesriigis kaupade rahvusvahelise autoveoga.

Artikkel 4

Artiklis 3 nimetatud ühenduse luba asendab võimalikku asukohaliikmesriigi pädeva asutuse väljaantud dokumenti, tõendades, et vedajal on kaupade rahvusvahelise autoveo turule juurdepääs.

Käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate vedude puhul asendatakse sellega nii ühenduse load kui ka liikmesriikide vahelised kahepoolsed load, mis on käesoleva määruse jõustumiseni vajalikud.

Artikkel 5

1. Artiklis 3 nimetatud ühenduse loa annab välja asukohaliikmesriigi pädev asutus.

2. Liikmesriigid annavad omanikule ühenduse loa originaali, mille säilitab vedaja, ja nii mitu tõestatud koopiat, kui on ühenduse loa omaniku valduses olevaid sõidukeid, mis kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järelmaksu-, rendi- või liisingulepingu alusel.

3. Ühenduse luba vastab I lisas ettenähtud näidisele, kõnealuses lisas sätestatakse ka loa kasutamist reguleerivad tingimused.

4. Ühenduse luba antakse välja vedaja nimele ja seda ei või kolmandale isikule üle anda. Tõestatud koopiat hoitakse sõidukis ja kontrollima volitatud ametniku nõudmisel tuleb see talle esitada.

Artikkel 6

Ühenduse luba antakse viieks aastaks ja seda saab uuendada.

Artikkel 7

Kui on esitatud ühenduse loa saamise taotlus, kontrollivad asukohaliikmesriigi pädevad asutused hiljemalt viie aasta pärast alates loa väljaandmisest ja seejärel iga viie aasta tagant, kas vedaja vastab (endiselt) artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimustele.

Artikkel 8

1. Kui artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimusi ei täideta, lükkab asukohaliikmesriigi pädev asutus ühenduse loa andmise või uuendamise taotluse tagasi põhjendatud otsusega.

2. Pädev asutus tühistab ühenduse loa, kui selle omanik:

— ei täida enam artikli 3 lõikes 2 esitatud tingimusi,

— on esitanud ühenduse loa väljaandmiseks nõutavates andmetes ebaõiget teavet.

3. Veoeeskirjade tõsiste rikkumiste või korduvate väikeste rikkumiste korral võib rikkumised toimepannud vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus muu hulgas ühenduse loa tõestatud koopiad ajutiselt või osaliselt tagasi võtta.

Nende sanktsioonide määramisel peetakse silmas ühenduse loa omaniku toimepandud rikkumise raskusastet ja seoses rahvusvaheliste vedudega tema käsutuses olevate tõestatud koopiate arvu.

Artikkel 9

Liikmesriigid tagavad, et ühenduse loa taotlejal või omanikul on võimalik esitada kaebus kõikide asukohaliikmesriigi pädevate asutuste tehtud otsuste kohta loa andmisest keelduda või see tühistada.

Artikkel 10

Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 31. jaanuariks nende vedajate arvu, kes on eelneva aasta 31. detsembri seisuga ühenduse lubade omanikud, ja tõestatud koopiate arvu, mis vastab kõnealusel kuupäeval veonduses kasutatavate sõidukite arvule.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid annavad üksteisele käesoleva määruse kohaldamise ja järelevalve tagamisel vastastikust abi.

2. Kui liikmesriigi pädev asutus on teadlik käesoleva määruse rikkumisest, mis on omistatav mõne teise liikmesriigi vedajale, teatab liikmesriik, kelle territooriumil rikkumine tuvastati, sellest selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus on kõnealuse vedaja asukoht; samuti võib ta nõuda asukohaliikmesriigi pädevalt asutuselt sanktsioonide kehtestamist kooskõlas käesoleva määrusega.

3. Veoeeskirjade tõsise rikkumise või korduvate väikeste rikkumiste korral kontrollib selle liikmesriigi pädev asutus, kus on vedaja asukoht, artikli 8 lõikes 3 sätestatud sanktsioonide kohaldamise viise ja edastab oma otsuse selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus rikkumised tuvastati.

Artikkel 12

Tunnistatakse kehtetuks:

— nõukogu määrus (EMÜ) nr 3164/76,

— nõukogu 17. veebruari 1975. aasta direktiivi 75/130/EMÜ (ühiste eeskirjade kehtestamise kohta liikmesriikidevahelise kaupade kombineeritud veo teatavate liikide jaoks ([1]) artikkel 4,

— nõukogu 13. mai 1965. aasta direktiiv 65/269/EMÜ, mis käsitleb liikmesriikidevahelise kaupade autoveo lubadega seotud teatavate eeskirjade standardimist, ([2])

— nõukogu 20. detsembri 1979. aasta otsus 80/48/EMÜ (rendi või tasu eest tehtava liikmesriikidevahelise kaupade autoveo veomahu kohandamise kohta. ([3])

Artikkel 13

Esimest nõukogu 23. juuli 1962. aasta direktiivi muudetakse järgmiselt:

1. pealkiri asendatakse järgmisega: “Esimene nõukogu direktiiv, 23. juuli 1962, ühiste eeskirjade kehtestamise kohta kaupade autoveo teatavate liikide jaoks”;

2. artikkel 1 asendatakse järgmisega:

“*Artikkel 1*

1. Lõikes 2 sätestatud tingimustel liberaliseerivad liikmesriigid lisas loetletud rendi või tasu eest ja omal kulul tehtava rahvusvahelise autoveo liigid, kui vedu toimub nende territooriumile või territooriumilt või nende territooriumi kaudu.

2. Lisas loetletud vedudega seotud veoliigid ja tühisõidud vabastatakse ühenduse loa või muu veoloa nõudest.”;

([1]) EÜT L 48, 22.2.1975, lk 31. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/224/EMÜ (EÜT L 103, 23.4.1991, lk 1).
([2]) EÜT 88, 24.5.1965, lk 1469/65. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 85/505/EMÜ (EÜT L 309, 21.11.1985, lk 27).
([3]) EÜT L 18, 24.1.1980, lk 21.

3. II lisa tunnistatakse kehtetuks ja I lisa asendatakse käesoleva määruse II lisaga.

Artikkel 14

Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva määruse rakendamiseks võetud meetmetest.

Artikkel 15

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 1993.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. märts 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

I LISA

"LISA

EUROOPA MAJANDUSÜHENDUS
a)

(Paks sinine paber – DIN A4)
(Loa esimene lehekülg)

(Tekst koostatakse luba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

Loa väljaandnud riik Riigi tunnusmärk ([1])	Pädeva asutuse nimi

LUBA nr …

kaupade rahvusvaheliseks autoveoks rendi või tasu eest

Käesolev luba annab õiguse ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest kaupade rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil, nagu on ette nähtud nõukogu 26. märtsi 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 881/92 ja vastavalt käesoleva loa üldsätetele.

Erimärkused: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Käesolev luba kehtib alates . . . . . kuni . . . . . .

Välja antud (koht) . . . . . (kuupäev) . . . . . .

. . . . . .
([3])

([1]) Riikide tunnusmärgid: Belgia (B), Taani (DK), Saksamaa (D), Kreeka (GR), Hispaania (ES), Prantsusmaa (F), Iirimaa (IRL), Itaalia (I), Luksemburg (L), Madalmaad (NL), Portugal (P), Ühendkuningriik (UK).
([2]) Vedaja nimi või ärinimi ja täielik aadress.
([3]) Loa väljaandnud pädeva asutuse allkiri ja tempel.

b)

(LOA TEINE LEHEKÜLG)

(Tekst koostatakse luba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

Käesolev luba on välja antud vastavalt nõukogu 26. märtsi 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 881/92 (turulepääsu kohta sellise ühenduses toimuva kaupade autoveo puhul, mille algus- või lõpp-punkt asub liikmesriigi territooriumil või mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi ([1])).

Luba annab omanikule õiguse tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest kaupade rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil ja vajaduse korral vastavalt käesoleva loa tingimustele:

— kui teekonna lähte- ja sihtkoht on kahes erinevas liikmesriigis, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu,

— liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu,

— kolmandate riikide vahel, kui vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kaudu,

ja sellise veoga seotud tühisõit.

Juhul kui vedu toimub liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kehtib käesolev luba veo selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, niipea kui ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel on sõlmitud vajalik kokkulepe kooskõlas määrusega (EMÜ) nr 881/92.

Luba on isiklik ja omanik ei või seda üle anda.

Loa väljaandnud liikmesriigi pädev asutus võib selle tühistada, eelkõige juhul, kui vedaja:

— ei ole täitnud kõiki loa kasutamise tingimusi,

— esitas loa andmiseks või pikendamiseks vajalike andmete hulgas ebaõiget teavet.

Vedaja säilitab loa originaali.

Loa tõestatud koopiat hoitakse sõidukis. ([2]) Ühendatud autorongi puhul peab luba kuuluma mootorsõiduki juurde. Luba kehtib ühendatud autorongi suhtes ka juhul, kui haagis või poolhaagis ei ole registreeritud või loa omaniku nimel liiklusesse lubatud või kui see on registreeritud või lubatud liiklusesse mõnes muus liikmesriigis.

Kontrollima volitatud ametniku nõudmisel tuleb luba talle esitada.

Loa omanik peab iga liikmesriigi territooriumil järgima selles riigis kehtivaid õigusnorme, eelkõige neid, mis käsitlevad veondust ja liiklust.

([1]) EÜT L 95, 9.4.1992, lk 1.

([2]) "Sõiduk" on liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult kaupade veoks."

II LISA

"LISA

Veoliigid, mis on vabastatud kõikidest ühenduse loa ja muude veolubade nõuetest

1. Postivedu avaliku teenusena.

2. Kahjustatud või rikkis sõidukite vedu.

3. Kaubavedu mootorsõidukitega, mille suurim lubatud täismass koos haagisega ei ületa 6 tonni või mille lubatud kandevõime koos haagise kandevõimega ei ületa 3,5 tonni.

4. Kaubavedu mootorsõidukitega, kui järgmised tingimused on täidetud:

   a) veetav kaup peab olema ettevõtja omand või vara, mis ettevõtja on müünud, ostnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, kaevandanud, töödelnud või remontinud;

   b) teekonna eesmärk peab olema kauba vedamine ettevõttesse või ettevõttest või kauba ettevõttesisene või -väline ümberpaigutamine ettevõtja oma tarbeks;

   c) sellise veo puhul kasutatavaid mootorsõidukeid peavad juhtima ettevõtja oma töötajad;

   d) kaupa vedavad sõidukid peavad kuuluma ettevõtjale või peab ettevõtja need olema järelmaksuga ostnud või rentinud, kusjuures rentimise korral peavad sõidukid vastama tingimustele, mis on ette nähtud nõukogu 19. detsembri 1984. aasta direktiiviga 84/647/EMÜ (ilma juhita renditud sõidukite kasutamise kohta kaupade autoveol ([1])). Seda sätet ei kohaldata asendussõiduki kasutamise suhtes juhul, kui harilikult kasutatav sõiduk on lühiajaliselt rikkis;

   e) kaubavedu peab olema ettevõtjale ainult lisategevusala.

5. Meditsiinitoodete, -aparaatide, -seadmete ja muude arstiabiks vajalike kaupade vedu hädaolukorras, eelkõige looduskatastroofide korral.

([1]) EÜT L 335, 22.12.1984, lk 72."